

[Indenrigsministeren.]

Adresse, indgivet til Indenrigsministeriet imod Tvangsvaccinationen, har opnaaet 6 275 Underskrifter. Jeg skal gerne indrømme, at jeg hos visse Propagandister i Tvangsvaccinationens Modstanderes Lejr har iagttaget Agitationsmetoder, som jeg ikke finder tiltalende. Jeg har ikke sjældent i disse Skrifter fundet Insinuationer og Forvanskninger, der ligger i et meget lavt Niveau. Men paa den anden Side har jeg haft Lejlighed til at mødes med adskillige, for hvem Spørgsmaalet om Vaccination har antaget en saadan Karakter, at det egentlig er blevet dem et Samvittigheds-spørgsmaal, et Spørgsmaal, hvori er blandet et vist religiøst Moment. Det har i øvrigt i denne Forbindelse interesseret mig at se, at under Forhandlingerne i Folketinget forud for Vedtagelsen af Loven af 1871 fremførtes af Niels Jochum Termansen den Opfattelse, at Vaccinationsspørgsmaalet egentlig var en Samvittigheds- og Hjertesag, hvori der ikke burde øves Tvang. Jeg har mødt andre, for hvem Ængstelsen for deres Børn — det være sig nu med eller uden Grund — har antaget en saadan Form, at jeg ogsaa tror, dette Moment bør have nogen Vægt for dem, der skal skrive en Vaccinationslov. Der er her Tilfælde, hvor jeg roligt tør sige, at det nytter slet ikke at møde op med kolde Fornuftgrunde, det nytter ikke at sige til de paagældende: Hvorfor dog være bange for det, det er dog ikke forbundet med større Fare at lade sit Barn vaccinere end at sende det hen til Tandlægebehandling! Jeg siger, det nytter slet ikke med den Art Argumentation i saadanne Tilfælde.

Der er altsaa en Række Tilfælde, som det ikke er rigtigt at møde med Spot, og som jeg for min Del heller ikke tror bør mødes med Tvang, og i det Forslag, der her fremsættes, er jeg da i den Forstand gaaet bort fra det nuværende absolutte Paabud om Vaccination, at der i § 1 gives Adgang til Fritagelse for Vaccination under visse særlige Omstændigheder. Det er ikke en Fritagelse, der kan opnaas blot i Kraft af, at Forældrene er ligegyldige og som Følge deraf passive. Nej, Forældrene maa have godtgjort, at denne Sag er Alvor for dem, at de handler efter en urokkelig Overbevisning. Det bestemmes i § 1, 3die Stykke, at saadanne Forældre, der ønsker deres Børn undtagne fra Vaccinationstvangen, maa give personligt Møde hos Amtslægen, saaledes at Betydningen af deres Beslutning og de eventuelle Følger deraf kan klarlægges for dem. Fastholdes Beslutningen herefter,

kan Sundhedsstyrelsen meddele Fritagelse og udfærdige Bevis derfor. Jeg henviser i øvrigt i denne Forbindelse til de Oplysninger, der findes i Bilag 3, om Ordningen i de Lande, hvor en absolut Vaccinations-tvang ikke findes, i England, Svejts, Holland, Norge og Belgien. Jeg gør dog opmærksom paa, at disse Bestemmelser i § 1 for saa vidt er begrænsede af en Bestemmelse i § 3, hvor der gives et almindeligt Paabud om Vaccination, der altsaa ogsaa omfatter eventuelt fritagne, nemlig for det Tilfælde, at Koppepidemier kan befrygtes. I øvrigt viser Erfaringerne fra andre Lande, at naar Epidemierne først truer, er der meget ringe Vanskelighed ved Gennemførelse af Vaccinationspaabud.

Jeg maa endvidere mene, at saa længe man af Hensyn til Samfundet anser det for nødvendigt at opretholde Vaccinationen som almindelig forebyggende Foranstaltning, saa længe maa det være en naturlig Følge heraf, at det forlanges, at Personer i visse Stillinge, som i særlig Grad kan være af Betydning ved Smittens Udbredelse, skal være vaccinerede. Det bestemmes derfor i § 1, sidste Stykke, at Personer, der ansættes i Statens og Kommunens Tjeneste eller ved Sygehuse, Hospitaler, Skoler, Børnehjem, Klinikker, Opdragelsesanstalter samt ved koncessionerede eller kontrolerede Transportvirksomheder, og Personer, der vil have udstedt Søfartsbog eller Flyvercertifikat, alle skal kunne præstere Bevis for, at de er vaccinerede.

Jeg skal endnu blot sige, at det ved en Vaccinationsordning selvfølgelig er en Pligt for Samfundet at sørge for, at Faren ved selve Vaccinationen bliver saa minimal som overhovedet muligt. Man maa ikke glemme, at Vaccination er Paaførelse af en Sygdom. Alt for mange Forældre glemmer det, de glemmer, at Børnene i de faa Dage, der her er Tale om, maa behandles som syge, at der maa passes paa, at de i disse Dage ikke kommer i Berøring med andre Børn, der maaske har Hudsygdomme eller lignende. Det er ogsaa Samfundets Pligt at sørge for, at Teknikken ved Vaccinationen bliver den bedst mulige, og at der er en absolut Sikkerhed for Vaccinens Renhed. Paa disse Omraader tror jeg, man tør sige, at Forholdene her i Danmark opfylder alle Krav, og der er ingen Grund til at mene andet, end at det i mindst samme Grad vil blive Tilfældet, naar Vaccinefremstillingen henlægges til Statens Seruminstitut. Men Staten skal ogsaa skaffe den størst mulige Sikkerhed for, at Børnene er raske paa det Tidspunkt, de vaccineres. Det maa For-